

U S T A W A

z dnia 26 marca 1920 roku

w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do tymczasowych zasiłków dla inwalidów wojskowych.

Art. 1. Inwalidom wojskowym i ich rodzinom do otrzymywanych obecnie zasiłków tymczasowych przyznaje się następujące dodatki nadzwyczajne:

a) inwalidom stosownie do ich procentowej niezdolności do zawodu lub pracy:

niezdolnym od 15 ^o / _o do 25 ^o / _o włącznie	75	mk.
" " 26 ^o / _o " 40 ^o / _o "	105	"
" " 41 ^o / _o " 60 ^o / _o "	150	"
" " 61 ^o / _o " 80 ^o / _o "	195	"
" " 81 ^o / _o " 100 ^o / _o "	240	"

b) rodzinom inwalidów — na żonę 60 mk., na każde zaś dziecko 30 mk.

Suma dodatków na dzieci, pobierana przez jednego inwalidę, nie może przekraczać 150 mk.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a obowiązuje od dnia 1 stycznia 1920 r.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniowski

Minister Skarbu:

W. Grabski